

Universitätsbibliothek Paderborn

Capitularia Regvm Francorvm

Additae sunt Marculfi monachi & aliorum formulae veteres, & Notae
doctissimorum virorum

Baluze, Etienne

Parisiis, 1677

LVIII. Traditio respectualis, sive epistola qualiter extraneus in locum
filiorum adoptetur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-22974

primi parentis culpa existente mortis debitum quotidie nolens volensque perfolvit, quod genitor vester nomine ille filius noster de hac luce ante nos viuis est decepsisse, & nos Dei omnipotentis providentia ei reservati superstites fuerimus. Hac igitur de causa complacuit nobis atque convenit ut pro ipso proprietatis jure, in quo genitor vester legitimè succedere debuit si nobis in hoc seculo superstes fuisset, ita vos post nostrum quoque discellum aequaliter partem cum avunculus vel amitis vestris filii vel filiabus nostris ad integrum accipere debeatis. Propterea per hanc chartulam traditionis sive per festucam atque per andelangum donamus tradimus vobis, sicut diximus, de omni re proprietatis nostrae, quicquid ad praefens possidente vii sumus, id est, tam in terris quam in silvis, campis, pratis, pascuis, vineis, mancipliis, peculis, pecoribus, omnia & ex omnibus, ut ipsam hereditatem, sicut diximus, aequaliter contra heredes nostros filios vel filias nostras, ipsam videlicet portionem quam pater vester ille hereditare voluerit accipere debeatis, ut ab hac die habeatis, teneatis, atque possideatis, & inter vos legitimè dividere faciatis, vel quicquid exinde facere volueritis, liberam in omnibus habeatis potestatem. Et si quispiam contra hanc chartulam cessionis aliquam calumniam stabilire præsumperit, vel vobis ipsam portionem per fraudem abstrahere voluerit, componat vobis duplum, id est, quantum eo tempore ipsa portio valuerit, & insuper inferat ad partem fisci auro uncias tant. argento libras tantas. Et hoc aetu exsolvat, & insuper quod repetit nullatenus evindicet, sed praefens epistola hanc omni tempore firma & stabilis permaneat, stipulatione subnixa. Actum. & reliqua.

Carta cum quis nepoti aliquid meliorare voluerit.

L VI. Dulcissimo nepoti meo illi. Quicquid pater unumquemque de filiis vel nepotibus plus habere voluerit, hoc sibi secundum legis ordinem sine conforts repetitione defendat, nec presumat aliquis contra voluntatem patris agere. Igitur ego in Dei nomine ille, dum & me jam senectus adgravat, & necessitates ut oportet procurare non valcam &c. ut supra pag. 411.

Alia de eadem re.

L VII. Dulcissimis nepotibus meis illis, & neptibus meis illis, ego in Dei

nomine ille. Licet pro servitio vel benevolentia quam circa me die noctiique exhibuisti, de rebus proprietatis meæ vobis aliquid condonare deberem, sicut & feci. Ideoque per hanc epistolam cessionis sive per festucam atque per andelangum dono tradito vobis aliquam rem meam in pago illo, in loco qui dicitur ille, id est, mansos tantos, cum ædificiis suprapositis, una cum terris, silvis, campis, pratis, pascuis, communis, necnon & mancipiis ibidem commandentibus vel adspicientibus, omnia & ex omnibus, quicquid in ipso loco mea videtur esse possesse vel dominatio. In tali verò ratione ut hæc omnia superius nominata à die praesente habeatis, teneatis, atque possideatis, vel quicquid exinde facere volueritis, liberam in omnibus habeatis potestatem. Et si quis deinceps, quod fieri non posse credo, si ego ipse, quod absit, aut ullus de heredibus ac proheredibus meis hanc cessionem refragare tentaverit, si se exinde non correxerit, à collegio sanctæ Dei Ecclesiae alienus existat, & infuper inferat vobis duplum, id est, quantum eo tempore ipsæ res valuebant, & quod repetere videtur, nullum obtineat effectum, sed praefens hæc epistola tam à me quam ab heredibus meis defenfata omni tempore firma & stabilis permaneat. Actum. & reliqua.

Traditio respectuialis, sive epistola qualiter extranensis in locum filiorum adeptur.

L VIII. Domino fratri illi, ego in Dei nomine ille. Dum igitur & peccatis meis facientibus procreationem filiorum minimè habere videor, & me paupertas vel infirmitas corporis assidue opprimere videtur, ideo complacuit mihi atque convenit ut in locum filiorum vel filiarum te adoptare deberem, quod ita & per hanc epistolam viuis sum fecisse. Dono igitur tibi omnes res proprietatis meæ, quacunque de parte paterna seu de materna aquifissæ videor, id est, in pago illo, in loco nuncupato illo, hoc est, mansos tantos cum ædificiis suprapositis, curtiferis, cum vvadris, silvis, terris arabilibus, campis, pratis, pascuis, adjacentiis, seu & mancipiis ibidem commandentibus, cum omni suppelleatili domus meæ, quicquid ibidem praesenti tempore possidere videor, in tuam transfirmo dominationem. Similiter & in alio loco qui dicitur ill. in ipso jam dicto pago, id est, mansos tantos, cum ædificiis suprapositis, curtiferis, silvis, campis, pratis, pascuis, communis,

& mancipiis ibidem commanentibus vel adspicientibus, id est, quantumcumque in ipso loco mea videtur esse possessio vel dominatio, totum & ad integrum per hanc chartulam ecclionis sive per festucam atque per andelangum de meo jure in jus & dominationem tuam perpetualiter transfirmo. In ea vero ratione ut quandiu advixero, viatum mibi, potum, & vestimenta, & calciamenta in omnibus sufficienter procurare debeas, ut exinde mibi omnibus diebus vita mea nihil deficiat. quod si hoc non feceris, ipsas res, quas tibi delegavi, ad integrum perdas. Propterea hanc epistolam tibi fieri vel firmari rogavi, ut nullo unquam tempore aliquis de heredibus meis seu proheredibus hanc convenientiam inter nos factam immutare vel refragare non possit, sicut superius continetur. Ea scilicet ratione ut quandiu advixero, meam necessitatem in omnibus procurare debeas in cibo & potu, in vestimentiis seu calciamentis; & post meum discessum ipsas res, quas tibi tradidi, in tua dominatione permaneant, vel quicquid ibi deinceps facere volueris, liberam in omnibus habeas potestatem. Et si illus quislibet, quod siendum esse non credo, si aliquis de propinquis meis, vel qualibet alia persona hoc emutare vel temerare presumferit, inferat tibi tantum quantum ipsae res valuerint, & insuper ad partem fisci auro uncias tant. argento libras tantas coactus exsolvat, & quod repetit nihil evindicet, sed praesens hac epistola adoptionis omni tempore firma & stabilis permaneat, cum stipulatione subnexa. Actum, & reliqua.

Alia de eadem re.

LIX. Ego in Dei nomine ille. Dum peccatis meis facientibus orbatus sum filii meis, placuit ut te illum unam cum consenu patris tui in civitate illa cum curia publica & defensore de potestate patris naturalis descendenter & in meam potestatem venientem in locum filiorum adoptarem, quod ita & feci. Ea vero ratione ut quandiu advixero, viatum & vestitum, tam in dorso quam in lecto, seu calciamento, mibi in omnibus sufficienter impertas & procures, & omnes res meas, quacunque habere videor, tam in manso, vinea, prato, peculio, seu reliqua suppelleculi domus, salvo jure meo, diligenter excolas. Post obitum quoque meum, sicur a me generatus fuisses, ita in omni hereditate mea per hanc epistolam adoptionis

statim sis successurus, vel quicquid de supradictis rebus meis, quantascunque moriens dereliqueris, facere volueris, jure proprietario absque repetitione heredum meorum liberam & firmissimam in omnibus habeas potestatem. Quod si aliquis hoc temere emutare voluerit, inferat tibi tant. & quod repetit vindicare non valeat, sed praeceps epistola omni tempore firma permaneat. & reliqua.

Donatio ad filios naturales.

LX. Gestá lex & consuetudo exposcit ut quacunque perfona naturales filios habuerit, & alios plures non habuerit, si eos voluerit in sua instituere hereditate, faciendo liberam habeat potestatem. Ideo que ego ille &c. ut supra pag. 464.

Si aliquis servu suo gaſtindivore aliquid concedere voluerit.

LXI. Iustissimi nostri sublevantur muneribus qui nobis fideliter & instanti famulant officio. Ego in Dei nomine ille fideli nostro illo &c. ut supra pag. 425.

Charta hereditaria.

LXII. Dulcissima filia mea illa. Dum non est incognitum, sed per populum divulgatum & patefactum, quod ego ex ancilla mea nom. ill. te generavi &c. ut supra pag. 461.

Mandatum.

LXIII. Dulcissimo amico meo illi, ego ille. Rogo atque injungo caritati tua ut eas ad vicem meam ad civitatem illam &c. ut supra pag. 465.

Hereditaria.

LXIV. In nomine Domini. Anno illo Domini nostri illius Regis, mense illo, gesta habita apud laudabilem virum illum defensorem &c. ut supra pag. 465.

Recriptum.

LXV. Magnifico amico meo illi, ego ille Cognita justa injunctione tua, ut pertuum mandatum me rogasti &c. ut supra pag. 466.

Charta ut filiae cum fratribus in paterna succedant alode.

LXVI. Dulcissima filia mea illa, ego ille. Diuturna sed impia inter nos confitudo tenetur ut de terra paterna forores cum fratribus portionem non habeant &c. ut supra pag. 412.

Pactum inter parentes de eorum hereditate.

LXVII. Quicquid inter propinquos de alode parentum, non judicaria potestate coacta &c. ut supra pag. 413.

Item alio modo.

LXVIII. Caritatis studio & dilectionis affectu